

UCHWAŁA NR XXXVI/294/09
RADY MIASTA RAWA MAZOWIECKA
z dnia 24 czerwca 2009 roku

w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 101 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku nr 142, poz.1591; z 2002 roku nr 23, poz. 220, nr 62, poz. 558, nr 113, poz. 984, nr 153, poz. 1271 i nr 214, poz. 1806; z 2003 roku nr 80, poz. 717 i nr 162, poz. 1568; z 2004 roku nr 102, poz. 1055, nr 116, poz. 1203 i nr 167, poz. 1759; z 2005 roku nr 172, poz. 1441 i nr 175, poz. 1457; z 2006 roku nr 17, poz. 128, nr 181 poz. 1337; z 2007 roku nr 48 poz. 327 i nr 173 poz. 1218; z 2008 roku nr 180, poz. 1111 i nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. nr 52, poz. 420) **Rada Miasta Rawa Mazowiecka, uchwała co następuje:**

§ 1. Nie uwzględnia się wezwania do usunięcia naruszenia prawa uchwałą nr XXXII/260/09 Rady Miasta Rawa Mazowiecka z dnia 25 lutego 2009 roku w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorcze odprowadzanie ścieków, wniesionego do Rady Miasta Rawa Mazowiecka przez Rawsko-Mazowiecką Spółdzielnię Mieszkaniową w Rawie Mazowieckiej.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miasta Rawa Mazowiecka do poinformowania Rawsko-Mazowieckiej Spółdzielni Mieszkaniowej o sposobie załatwienia wezwania, o którym mowa w § 1 uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIASTA RAWA MAZOWIECKA

Grażyna Dębska
Grażyna Dębska

UZASADNIENIE

Pismem L.dz. 474/2009 z dnia 11 marca 2009 roku Rawsko-Mazowiecka Spółdzielnia Mieszkaniowa, działając na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku, wezwała Radę Miasta Rawa Mazowiecka do usunięcia naruszenia prawa dokonanego uchwałą tego organu nr XXXII/260/09 w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorcze odprowadzanie ścieków.

W wezwaniu tym Spółdzielnia zarzuciła Radzie Miasta Rawa Mazowiecka podjęcie tej uchwały z naruszeniem art. 24a ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Ten przepis ustawy stanowi, iż w okresie 18 miesięcy od dnia podjęcia działania przez powołane lub utworzone przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne lub podjęcie przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej z zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków obowiązują ceny i stawki opłat uchwalone przez radę gminy, zapewniające pokrycie uzasadnionych kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków. Uchwała taka podejmowana jest przez radę gminy na wniosek wójta/burmistrza/prezydenta miasta w terminie 14 dni przed powołaniem lub utworzeniem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, lub podjęciem przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

Spółka Rawskie Wodociągi i Kanalizacja w Rawie Mazowieckiej, na której wniosek przyjęto kwestionowaną przez Spółdzielnię uchwałę, została zarejestrowana w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 30 kwietnia 2008r. Z tych też powodów, zdaniem Spółdzielni, Spółka jest nowoutworzonym przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 24a powołanej wyżej ustawy. Powyższa okoliczność stanowi, iż Rada Miasta Rawa Mazowiecka nie mogła przyjąć kwestionowanej uchwały zatwierdzającej taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Z tym stanowiskiem Spółdzielni nie można się zgodzić. Rawskie Wodociągi i Kanalizacja Spółka z o.o. w Rawie Mazowieckiej powstała w wyniku przekształcenia uprzednio istniejącego zakładu budżetowego (Zakładu Gospodarki Komunalnej w Rawie Mazowieckiej) w tą formę organizacyjno-prawną, w wykonaniu uchwały Nr XV/134/08 Rady Miasta Rawa Mazowiecka z dnia 22 stycznia 2008r., w sprawie likwidacji i przekształcenia Zakładu Gospodarki Komunalnej w Rawie Mazowieckiej w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Zasady takich przekształceń zakładów budżetowych jednostek samorządu terytorialnego regulują przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1996r. o gospodarce komunalnej /Dz. U. z 1997, Nr 9, poz. 43 z późn. zm./, a w szczególności przepis art. 23 ust. 3 tej ustawy. Stanowi on, iż spółka powstała w wyniku przekształcenia wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki związane z działalnością przekształconego zakładu budżetowego.

Należy zatem przyjąć, iż uprzednio zatwierdzone przez Radę Miasta Rawa Mazowiecka, na wniosek zakładu budżetowego, taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorcze odprowadzanie ścieków dawały przeto obowiązek temu zakładowi budżetowemu do ich stosowania, a tym samym były one nierozzerwalnie i bezsprzecznie związane z działalnością tego zakładu.

Wobec powyższego były one objęte przedmiotem sukcesji generalnej polegającej między innymi na przejęciu prawa i obowiązku ich stosowania przez powstałą w wyniku przekształcenia tego zakładu Spółki.

W tym stanie formalno-prawnym Rawskie Wodociągi i Kanalizacja Sp. z o.o. jest w tym zakresie następcą prawnym przekształconego zakładu budżetowego, a tym samym nie jest przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, o którym mowa w dyspozycji przepisu art. 24a ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w piśmiennictwie poświęconym tym zagadnieniom (vide: Łukasz Ciszewski – „Ceny dla nowego przedsiębiorcy”; Wodociągi-Kanalizacja, Nr 12/2007).

Za uchybienie obowiązkowi prawnym nie sposób uznać również braku konsultacji społecznych w tym zakresie, ponieważ przepisy nie przewidują obowiązku przeprowadzenia konsultacji, ani ich trybu.

Rawik sp. z o.o. (przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w Rawie Mazowieckiej) przedłożyło Radzie Miasta taryfy do zatwierdzenia. Wniosek ten wraz z załącznikami zgodnymi z przepisami wykonawczymi do ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków podlegał weryfikacji przez Burmistrza Miasta Rawa Mazowiecka. Rada, podejmując kwestionowaną przez spółdzielnię uchwałę, nie stwierdziła niezgodności z obowiązującymi przepisami, ani też danymi wyjściowymi do ustalenia opłat, a pochodzącymi z okresu działalności Zakładu Gospodarki Komunalnej w Rawie Mazowieckiej - nie było więc przeszkód do zatwierdzenia taryf. Ich struktura i wysokość były bowiem zgodne z wolą Rady.

Zgodnie z powołanym w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa przepisem art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r Nr 142 po. 1591 ze zm.) „Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może – po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia – zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego”. Należy więc przede wszystkim wykazać naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia przez uchwałę podjętą przez organ gminy. Naruszenie interesu prawnego nie może być związane ze stosowaniem uchwały lecz z samym jej istnieniem (Piotr Szkudlarek glosa do wyroku NSA z dnia 28.06.2005 r OSK 1733/04 – AST.2006.10.70). Wzywający winien wykazać związek pomiędzy kwestionowaną uchwałą a własną prawnie gwarantowaną (a nie tylko faktyczną) sytuacją. Związek ten winien polegać na tym, że zaskarżona uchwała naruszając prawo jednocześnie negatywnie wpływa na sferę prawnomaterialną Spółdzielni, pozbawia ją np. pewnych uprawnień lub uniemożliwia ich realizację (wyrok Wojewódzkiego Sądu administracyjnego w Łodzi z dnia 25 stycznia 2008 roku w sprawie sygn. Akt I SA/Łd 1041/07). „Jeżeli skarżąca nie wykazała, że nastąpiło poprzez podjęcie zaskarżonej uchwały naruszenie jej interesu prawnego, a jedynie, że takie zagrożenie może zaistnieć w przyszłości (interes faktyczny) – nie może skutecznie wnieść skargi do sądu administracyjnego z braku legitymacji skargowej w trybie określonym w art. 101 ustawy o samorządzie gminnym” takie stanowisko zajął WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 7 lutego 2007 roku w sprawie sygn. Akt II SA/GI 943/06. Podobnie zresztą Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 4 lutego 2005 r w sprawie sygn. Akt OSK 1563/04 – „Ponieważ do wniesienia skargi nie legitymuje stan jedynie zagrożenia naruszeniem, przeto w skardze należy wykazać,

w jaki sposób doszło do naruszenia prawnie chronionego interesu lub uprawnienia podmiotu wnoszącego skargę". Samo naruszenie interesu prawnego nie uprawnia jeszcze do uwzględnienia skargi.

Możliwość taka zachodzi dopiero wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia jest związane z jednoczesnym naruszeniem przepisu prawa materialnego (wyrok NSA w Warszawie z dnia 18 stycznia 2007 r w sprawie sygn. Akt IIOSK 1627/06). Sądy administracyjne wielokrotnie zajmowały stanowisko, iż do wykazania naruszenia interesu prawnego musi dojść poprzez samo uchwalenie uchwały, a nie w wyniku jej stosowanie w przyszłości (np. wyrok NSA w Warszawie z dnia 4.09.2001 r sygn. Akt II SA 1410/01).

W kontekście przytoczonego orzecznictwa sądowego należy stwierdzić, iż Spółdzielnia nie wykazała naruszenia jej indywidualnego interesu prawnego poprzez podjęcie uchwały, ani też naruszenia prawa materialnego oraz związku pomiędzy tym naruszeniem prawa materialnego a naruszeniem interesu prawnego. Dlatego też brak jest podstaw do jej uchylecia.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, iż uchylenie uchwały nie zmieniłoby nic w sytuacji faktycznej spółdzielni. Taryfy i tak, zgodnie z art. 24 ust. 8 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747) są obowiązujące.

Z tych też względów wezwanie Rawsko-Mazowieckiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Rawie Mazowieckiej do usunięcia naruszenia prawa w kwestionowanej przez Spółdzielnię uchwale nie zasługuje na uwzględnienie.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIASTA RAWA MAZOWIECKA

Grażyna Dębska